

Jolana je Rómka, ktorá chodí k Ružene IBA NA VIANOCE, inokedy nemá čas, lebo naháňa kšefty. Poznajú sa z učňovky, Jolana jej raz pomohla. Zachránila ju, keď ju chcel znásilniť školník. Stiahol vtedy Ruženu do búdky za školou, v ktorej kedysi prespávali robotníci. Do tej búdky chodili dievčatá fajčiť a školník tam vymákol akurát Ruženu. Chytil ju za krk a strhával z nej šaty, Ružena kričala, ale búdka bola ďaleko a nikto ju nepočul. Ten hajzel to vedel a smial sa. Lenže prišla Jolana, v ruke mala foťák, že ho odfoťí, čo robí, a ukáže to riaditeľovi. Ten foťák dávno nefotil, Jolana ho nosila iba tak, keby sa niečo dialo. Ale školník to nevedel, zbledol a pustil Ruženu. Potom im dával každý mesiac peniaze, zo strachu, lebo Jolana mu nakecala, že má fotky a že ich môže kedykoľvek ukázať. Jolana teda donesie na Vianoce dobrý chľast a cigarety, ktorými pankáči ozdobia stromček. Ružena stiahne bambusáky, pustí Visací zámek, D.O.A. a ešte inú hudbu, pri ktorej by susedy na pavlači dostali porážku. Pankáči sedia vyzlečení do pol pása a na ich telách svietia úplne nové kerky, fajčia a pijú. Jolana tancuje na stole a jej krásne cigánske nohy perleťovo svietia v blikote sviečok. Jonáš si zloží okuliare a

číta Ruženinu tvár. Potom si rozdáajú darčeky, pankáčom vodné fajky, celkom lacné, Jonášovi Márqueza v slepeckom písme a Jolane pančucháče s hadím vzorom. Pankáči darčeky nenesia, vraj oni sú darček sami osebe. Jolana dostane chuť sa guľovať, a tak vybehnú s Ruženou na dvor, ktorý je plný špinavého snehu, pretože v meste nikdy nebýva biely. Hádzu po sebe za blatené gule a snažia sa trafiť tú druhú do tváre. Keď kráčajú späť po schodoch, stretnú úchyla, a ten im povie, „čo tak maličké sado maso?“ Vtedy Jolana žmurkne a povie „dobre, maličký“ a Ružena vie, že bude príuser. Keď im úchyl otvorí, vklízu do bytu, Jolana si pospevuje nejakú rómsku pieseň, úchyl sa šťastne usmieva skazenými zubami a vyťahuje šnúru. Úchyla pekne poviažu, s rukami za chrbtom vytiahnu až k lampe a Jolana si vyzlečie podprsenu. Jej krásne špicaté prsia visia v izbe ako otázka, Ružena si vyzlečie nohavice a iba v nohavičkách hľadá nejakú palicu. Úchyl sa stále usmieva, kým Jolana nezačne švihať palicou a jeho kožené nohavice začnú nezadržiateľne praskať, akoby sa z koženého zadku liahol krokodíl.